

denne, hvor der ikke blot handles om Simp-
pelhed, Hurtighed og Sparsommelighed, men
ogsaa om Ting, der ubelukkende hvile under
Ministeriets Ansvar, der finder Regjeringen
sig ikke rolig i at lade Initiativet tage fra sig.
— Jeg skal ligeledes gjerne troe, at det ærede
Medlem for Svendborg Amts 1ste Valgkreds
(C. B. Nyholm) havde Ret — og jeg føler
mig overbevist om, at han i denne Henseende
kan tale paa de øvrige Forslagsstilleres Vegne
— naar han udtalte, at det ikke er Tanken,
igjennem dette Forslag at ville udtale nogen
Mistillid til Regjeringen. Men, mine Herrer,
seer paa Situationen, seer hen til, at Regjering-
en med en stor, kraftig Anstrængelse har stræbt
at forelægge en Masse af Løningslove for
Tinget til Behandling. Det er over 3 Maa-
neder siden, at de første af dem bleve forelagte,
og over 2 Maanedere siden, at de sidste ere
forelagte, og derpaa giver man til Svar: For-
slag til Nedsættelse af en parlamentarisk Com-
mission. Naar de Herrer ikke ville, at man
skal betragte dette som en Undskyldning for, at
der ikke er fremkommet Noget fra Udvalget,
saa kan det ikke betragtes som Andet, end som
et Dementi, man giver Regjeringen, idet man
siger: det, I have forelagt, duer ikke; vi ville
Intet have dermed at gjøre; vi ville selvstæn-
dig tage Sagen i Haanden ved at nedsætte en
parlamentarisk Commission, og saa ville vi byde
de Betingelser, som vi finde rigtige. Jeg troer
gjerne, at dette Forslag ikke er et Mistillids-
votum, men jeg kan ikke lade være at betragte
det som saadant, fordi det for Ydreverdenen vil
komme til at see ud, som om man aldeles des-
avouerer det, som Regjeringen har gjort.

Jeg er ikke i dette Dieblid opfordret til at
udtale mig om, hvilke Strid Regjeringen iøv-
rigt maatte finde Anledning til at gjøre, for-
udsat, at det ærede Thing maatte følge de ærede
Forslagsstillere; det er jo forsaavidt en Sag,
hvori Regjeringen ikke har nogen Beslutning
med, men jeg troer at have udtalt mig lige-
overfor det ærede Thing tilstrækkelig tydeligt
til, at man kan vurdere det Forslag, der her
foreligger, og navnlig vurdere de Følger, der
kunde flyde deraf, deriblandt ogsaa en Conflict
med Regjeringen. Jeg skal slutte med ind-
stændig at fraraade at følge Forslaget, saaledes

som det foreligger fra de ærede Forslags-
stillere.

C. B. Nyholm: Idet jeg maa er-
kjende, at den høitærede Minister har udtalt
sig paa en meget usorbeholden Maade, skal jeg
tillade mig at berigtige nogle enkelte Punkter
i hans Foredrag. Den ærede Minister lagde
vel ikke nogen synderlig Vægt paa den Ind-
vending, der kunde hentes fra den Betragt-
ningsmaade, at en saadan Commission ikke
kunde være i Virksomhed længere end den Tid,
da Rigsdagen var samlet; men han nævnte
den dog. Jeg maa i den Henseende bemærke,
at der paa den grundlovgivende Rigsdag blandt
Andre var to indflydelsesrige Medlemmer, som
hødt paa, at en saadan Commission ogsaa maatte
kunne være samlet og virke, selv om Rigsda-
gen ikke var samlet, naar blot ikke Valgperio-
den var udløben, eller Rigsdagen af Regjering-
en var opløst, og at denne deres Formening,
der blot bekæmpedes fra en enkelt Side, syntes
at finde den Tilslutning, som det efter Sagens
Natur var at vente. Den samme Mening er
ligeledes bleven hødt af en saa anseet Stats-
retslærer som afdøde Justitiarius i Højesteret
J. E. Larsen. Jeg troer altsaa, at naar der-
til kommer Hensynet til Sagen selv, kan man
nok slaae sig til No ligeoverfor den Anskuelse, der
tildeels synes at have Forholdenes Formodning
imod sig. Iøvrigt forekommer det mig, at der
netop i, hvad der nu er anført om slige Commis-
sioners Varighed iøvrigt, nemlig at de ikke kunne
være længere sammen, end Rigsdagen i det
Hele taget er i Function, ligger et godt Mid-
del til at forebygge de mulige Misbrug, som
en saadan Commission kunde gjøre sig skyldig
i; thi hvis en saadan Commission skulde gribe
saaledes over sig, som den høitagtede Finants-
minister omtalte, at den skulde jalbe paa at
nedsætte sig som en Slags „Stokhuusret“,
troer, jeg han sagde, over Administrationen, saa
har Regjeringen det i sin Magt at opløse Tin-
get og derved altsaa tillige standse Commis-
sionen i dens uheldige Virksomhed. Jeg skal
imidlertid ikke dvæle videre herved; jeg haaber,
at en saadan Commission, naar den bliver
dannet, ingeninde vil gjøre sig skyldig i slige
Overgreb. Den høitagtede Minister httrede